

אשתו של רס"ל בצבא הקבע, שנדון לשישה חודשי מאסר, פתחה תיבת פאנדורה והביאה להחלפת הסגל הבכיר של החטיבה

שות, ויינטרוב, פרצו באישון לילה למח- סנייהחירום של היחידה, והוציאו משם ביגדי עבודה חדשים, שקי שינה ומנות קרב. לטענת מצ"ח נעשתה פריצה זו כדי לבדוק את עירנות הממונים על מחסני החירום, ולאחר שלא התגלה קושי בהוצאת הצידוד, שפט הסמח"ט את ה- אחראי על המחסנים, משה אלמליח, בעוון התרשלות במילוי תפקידו.

תלונה אחרת, דומה, של מיכל חן, נגעה לוינטרוב ולחייל שהיה תחת פיקודו, אשר בימו פריצה למחסני חירום, כדי לבדוק אם ימצאו הסימנים עלידי האחראי על המחסנים, תלונה זו נבדקה על-ידי מצ"ח, ונמצא כי יש לה יסוד.

שוקרי, שלמענו נעשתה ההתחזות, נש- פט ונדון לחודש מאסר, לקנס ולהורדה בדרגה.

תלונות

ללא ביסוס

אשתו של רס"ל אבי חן, מיכל, טוע- נת שלבעלה נעשה עוול, לדבריה, הודה באשמות שיוחסו לו משום שהת- מוטט מבחינה נפשית. אחרי שניתן גזר- הדין, פתחה מיכל במסע-צלב פרטי נגד סגן ויינטרוב, סגן-אלוף משה ר- אחרים ביחידה. היא היפנתה שורה ארו-

כדי למלא את מקומו של רס"ר עמירה במחלקת-החימוש, שמע על המתרחש ב- חטיבה: "ידעתי בדיוק לאן אני מגיע." סיפר פרי בן ה-24, שהשתחרר בינתיים מצה"ל וכעת הוא מחוסר-עבודה, אבל לא תיארתי לעצמי שהעניינים המורים עד כדי כך."

פרי מתאר את היחסים ביחידה בצבעים קודרים. היו שם תככים על רקע מיק- צועי, אישי ומיני. אחד הקצינים נתפס על-ידי אחד המש"קים כשכילה עם אשתו, והבעל המרומה חיבל, כנראה, בריכבו של הקצין. אותו קצין חיפה על אובדן נשק של אחד הכפופים לו, שאביו הוא בעל מיסעדה, שבה נהגו השניים לאכול. היו טענות על חייל ביחידה שהופיע רק כדי לגבות את משכורתו. היו פריצות למחסני-חירום, ואייסדרים בשימוש בתלוצי דלק.

מאסר

והורדה בדרגה

היה זה מישפטם של מפקד מחלקת החימוש, סגן יואל פרי זשל פקודו, רס"ל אבי חן, שפתח את תיבת הפנדורה, פרי טוען שהיה ברור לו "שיחששו אותו"

כ אשר עמד רס"ר דויד עמירה לחי- זור מתקופת-הלימודים, היה ברור ש- עומדים לחול שינויים בחטיבה, אך לא העלה בדעתו שהשינויים יהיו כה מהימקי- לכת. בתוך כמה חודשים התחלף כמעט כל סגל-הפיקוד הסדיר של חטיבת-המילוי- אים. קצינים ומש"קים נחקרו על-ידי מצ"ח, הועמדו לדין וחלקם נמצא חייב, עמירה היה איש-סודם של הסמח"ט, סגן-אלוף משה ושל שליש היחידה, סגן צחי ויינטרוב, כמעט כל אנשי- הסגל האחרים היו מסוכסכים עם שלושה אלה. כאשר חזר עמירה ליחידה, ביקשו שני מפקדיו להחזיר לו את מעמדו ה- קודם במחלקת החימוש — והתוצאות היו הרות-אסון.

מאות-אלפי אורחים ישראלים משרתים מדי שנה, במשך חודש ויותר, ביחידות- המילואים שלהם. יחידות אלה מאורגנות כך, שכמעט כל סגל-הפיקוד — מלבד הדרגים הגבוהים ביותר — מורכב מאנשי- מילואים. אך לרשות כל יחידת-מילואים עומדים גם כמה עשרות אנשי צבא סדיר — חובה וקבע — המתחזקים את היחידה גם בתקופות שבהן יושבים אנשי-המיר- לואים בבית. אלה הם אנשי החימוש, התחזוקה, הרכב, הנשקים והאפסנאים, השומרים על מחסני-החירום. כך היה גם

מיכל יוצאת למילחמה

אחרי שעמירה חזר ליחידה, ומצא שמי- שהו אחר — פרי עצמו — עומד בראש מחלקת-החימוש, זאינו מתכוון לפנות את מקומו.

פרי זחן עמדו לדין על שורה ארוכה של עבירות, שהעיקרית שבהן היתה הת- חזות וקבלת דבר במרמה. אבי חן הואשם והורשע על כך שעשה בחינת- שלב במקום מש"ק אחר ביחידה, רס"ל שימשון שוקרי, בסוף ינואר השנה, סגן פרי הורשע בשותפות למעשה.

על הדרך שבה נתפסו השניים חלוקת הדיעות.

בחטיבת חיל-הרגלים השייכת לאוגדה ב- מרכז הארץ, מפקד-החטיבה היה איש צבא-הקבע, אך מינויו לתפקידו היה לתקופת-חירום. את שירותו הוא עושה בתפקיד אחר, למעשה ניהל את החטיבה סגנו, משה, שלפני-כן היה מפקד בנח"ל.

סגן יואל פרי, שהיה עוזר קצין-חימוש במפקדת האוגדה, זועבר לחטיבת החי"ר

הבעל רס"ל-לשעבר אבי חן, ש- נמצא אשם בהתחזות ובי- חבלה ברכוש צה"ל, ונדון למאסר בפועל.

נשק: רס"ר מישל, שהיה אחראי על הנשקיה, מצא את נישקו האישי של סגן ויינטרוב כשהוא מופקר בלישכתו, והביאו אל הסמח"ט. כאשר חזר ויינטרוב ליחידה, התלונן לפני הסמח"ט על גניבת נישקו מארון נעול, שבו היה מצוי, על- ידי הנשק, הנשק הועמד לדין על גניבת הנשק לפני הסמח"ט ונמצא חייב, לדב- רי מיכל חן התנכל הסמח"ט לנשק וחיפה על ויינטרוב, לאחר שהנשק שיגר עשרות מיכתבים לדרגים הגבוהים, ובהם התלונן על המתרחש ביחידה, יואל פרי טוען שהמיקרה הזו מאפיין את היחסים ביחידה, יחסי נקמנות אישית, כשכל אחד "מחפש" את האחר, רס"ר מישל כבר אינו ביחידה.

כה של טענות נגדם למצ"ח, והציפה ב- מיכתבים את הפרקליטות הצבאית, את הרמטכ"ל ואת שר-הביטחון.

המישטרה הצבאית התייחסה, ככל ה- נראה, ברצינות לתלונותיה של מיכל חן, והעניינים שהצביעה עליהם נחקרו. לדברי מצ"ח, טענה מיכל חן שיש לה הוכחות המחזקות את תלונותיה, אך כאשר ביקשו לראות הוכחות אלה, סירבה להציג- גן. באשר לכמה מטענותיה, יש למצ"ח גירסה שונה באשר למה שאירע למעשה. מיכל חן טענה שאנשי-מילואים שגוייסו לשירות ביחידה, שוחררו משירותם שלא כדין, לא נמצא ביסוס לתלונה.

היא טענה שאחד החיילים הכפופים לצחי ויינטרוב, הופיע בבסיס רק לקבלת משכורת. בתקירת מצ"ח התברר שאותו חייל נתפס ונדון למאסר על עבירה שביצע מחוץ לצבא, וכלל לא היה בצבא בתקופה האמורה.

מחסני חירום: גירסת מיכל חן: הסמח"ט משה, יחד עם קצין-השלי-

נהגו של קצין התחזוקה, החייל תמיר גבאי, איבד את נישקו, רובה אמ"ר. במשך חודשים ארוכים לא דווח על איבוד הנשק. בסופו של דבר הועמד תמיר